

sådan lige var det, der faldt Venstre først ind; det vil jeg godt sige.

Men jeg vil godt sige, at når vi kigger på hele den offentlige sektor, så kan jeg huske, at da regeringen trådte til i 1993, lavede den et af de her talløse, meget flotte projekter, kan man vel ikke kalde dem; den lavede nogle fremskrivninger om en »Ny kurs«, sådan var det, det hed.

Der lavede man nogle modeller for, hvordan den offentlige sektor skulle udvikle sig over de kommende år, altså fra 1993 og frem. Man vurderede på det tidspunkt, at man forventede en stigningstakt på 1,1 pct. Men det viste sig jo meget hurtigt, at de prognoser ikke kom til at holde stik. I realiteten udviklede den offentlige sektor sig med 2,4 pct. i stigningstakt om året.

Det betyder, at hvis man nu havde kunnet tøjle den offentlige sektor, udnytte de ressourcer, der var til rådighed, bedre, så ville der have været et råderum i dag på omkring 26 mia. kr. i forhold til det, der var stipuleret i »Ny kurs«. Jeg tror, at eftersætningen var »mod bedre tider«.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jo, men vi vender jo hver gang tilbage til det samme spørgsmål til Venstre, og vi får aldrig noget svar på det. Det har vi i hvert fald gjort i de seks år, jeg har været i Folketinget, for Venstre svarer ikke på den slags spørgsmål.

Spørgsmålet kan rejses igen: Hvor var det, der skulle være sat anderledes ind? Skulle man have undladt at passe disse mange flere børn, som man har passet? Skulle man have undladt at passe disse mange flere gamle mennesker, som man passer? Skulle man have undladt at give en langt bedre sundhedsbehandling?

Venstre bliver jo nødt til at svare på, om man vil fyre disse mennesker, der er ansat i den offentlige sektor til at passe de gamle, til at passe børnene, til at passe de syge. Det har man aldrig svaret på, og man gør det åbenbart heller ikke her.

Og så glemmer Venstre jo, når man fremfører synspunkterne også her fra talerstolen, at hver gang, der er én ansat i den offentlige sektor, er der ansat to i den private sektor.

Lad mig så sige, at hvis vi var fortsat med den udvikling, som Venstre efterlod til os med et underskud på statsbudgettet på 55 mia. kr., så havde det set sort ud i dag. Heldigvis har vi

fået en anden situation, men det er ikke på grund af Venstre, men på trods af Venstre. Det er jo virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Historieskrivningen tager jeg lige til sidst, siger jeg til hr. Jens Peter Verner.

Med hensyn til, hvordan den offentlige sektor i givet fald skulle kunne holde med den fremskrivningstakt, som Socialdemokratiet selv lagde på bordet i 1993, så ved jeg, at der har siddet en socialdemokrat i udliciteringsrådet, der hedder Allan Andersen, og han har lavet nogle beregninger på de muligheder, som man lader ligge ubenyttet i den offentlige sektor. Der er altså mulighed for at hente op til 30 mia. kr. om året ved at effektivisere den offentlige sektor.

Med hensyn til historieskrivning så ved jeg godt, at hr. Jens Peter Verner ikke er så gammel, men vi er nogle, der kan huske tilbage til 1982, og jeg kan give hr. Verner en lille manuduktion i den økonomiske situation på det tidspunkt: det var noget med en afgrund.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Eva Møller i ordførerrækken.

Eva Møller (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Flemming Hansen, fortsat er forhindret i at være til stede, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne fremføre følgende:

Forslaget er en del af de foreløbige finanslovaftaler mellem regeringen, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten, der forbedrer de personlige tillæg og varmetillæg for pensionister med små indkomster og nedsættelse af bidrag til arbejdsløshedsforsikring.

Det Konservative Folkepartis udgangspunkt er, at der er tale om et merprovenu til staten på 1,9 mia. kr. og altså endnu en forhøjelse af skatetrykket i dette land, og derfor kan vi ikke tilslutte os forslaget.

Det er klart, at der er tale om en række forbedringer, som det fremgår af lovforslaget, men disse forbedringer er ikke nok til, at Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig forslaget, og i øvrigt er det et spørgsmål, om det ikke er for tidligt at behandle lovforslaget, når vi ikke kender de endelige resultater af finanslovsforhandlingerne.